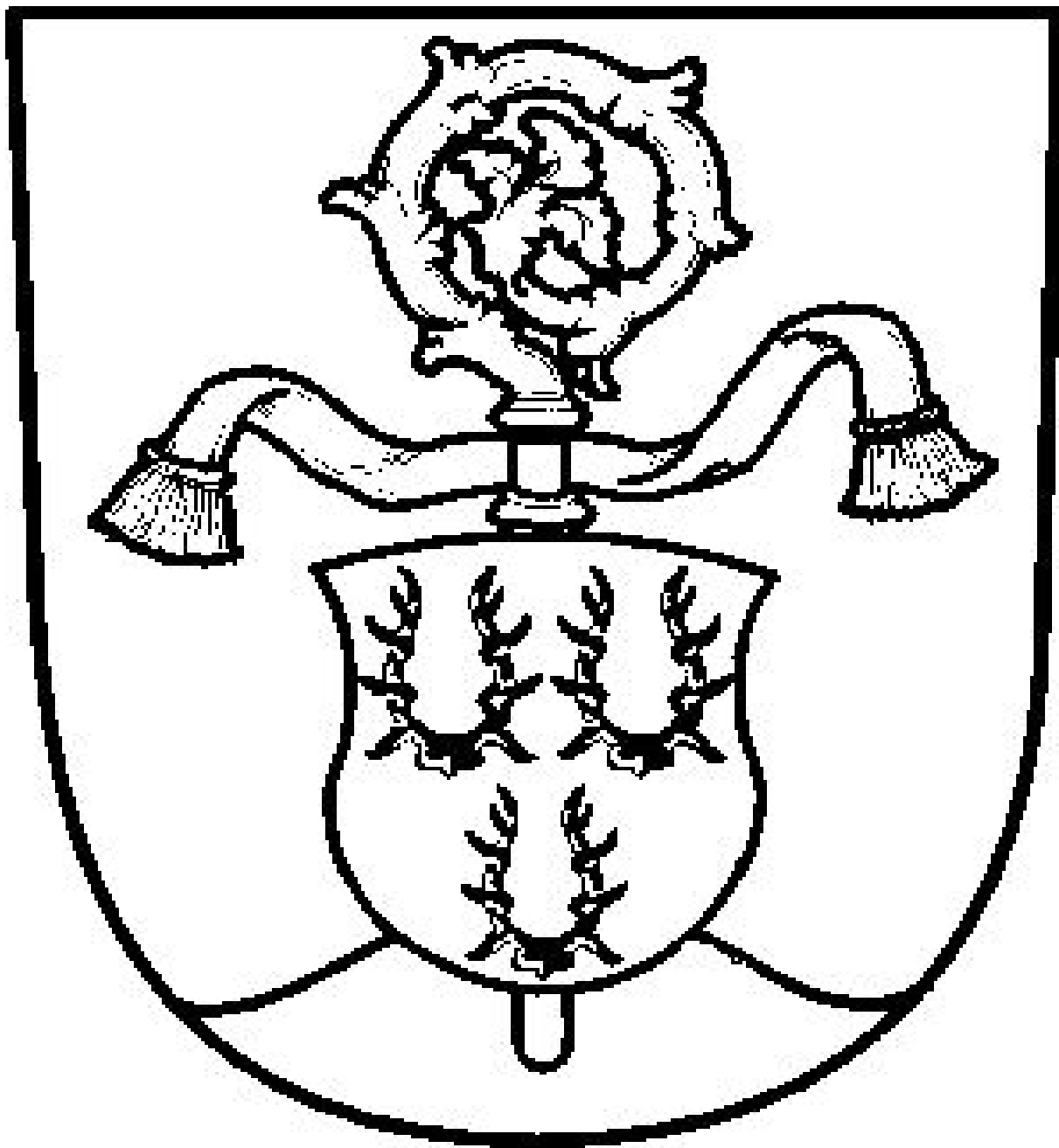

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 4

2017

červenec - srpen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

Slovo starosty

Tak jsou opět prázdniny a dovolená. No konečně!

Tohle období jsem měl vždycky rád. Nejen z důvodu letního počasí, ale především z důvodu „trošku“ menších z důvodu starostí, spojených se žádným zaháněním dětí do vstává, ale spousta volného kamarádi, výlety, soutěže a Pro nás dospělé je to kromě doba zasloužené dovolené, na Vánoc, protože odpočinout si jsou vyhrazeny dny dovolené, proto si je užijme každý podle svého, jak mu to vyhovuje.

nároků na povinnosti, u dětí školní docházkou. Žádné úkoly, postele, protože se ráno brzo času celé rodiny, tábory, návštěvy babiček a dědečků. „uvolněné morálky našich dětí“ kterou se těšíme snad už od potřebujeme všichni. Pro léto

Přeji Vám krásné počasí, spoustu zážitků, pohodu a pevné zdraví, příjemné strávení letních měsíců prozářených hřejivými paprsky letního slunce. Užijte si plnými doušky letní dny plné sluníčka na dovolených u nás doma i v zahraničí.

Naším dětem přeji krásné prázdniny, které moc rychle neutečou, a nám všem přeji, abychom k sobě nebyli lhostejní a sobečtí a dokázali se na svět dívat i z té lepší stránky, neboť platí, **že kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.**

Váš starosta Jiří Štikar

Cestovní pas je důležitější než krásné plavky

S tím, jak se blíží doba dovolených, se většina pracovišť vydávajících cestovní pasy bohužel dříve nebo později setká se zoufalými lidmi, kteří pár dní před cestou, nebo ještě hůře, v den odjezdu zjistí, že nemají platný cestovní pas. Je to situace skutečně zoufalá, protože neexistuje způsob, jak „prodloužit“ platnost cestovního dokladu, nebo jak jej vydat na počkání. Lze požádat o urychlené vydání pasu do šesti pracovních dnů, ovšem za poplatek ve výši několika tisíc korun.

Samozřejmě jednodušší to mají ti, kdo cestují jen v rámci Schengenského prostoru, ti mohou cestovat i jen na platný občanský průkaz. Cestující do exotičtějších destinací cestují na platný cestovní pas. Pokud problém s pasem zjistíte měsíc před cestou, je šance ho získat standartní cestou, za standartní poplatek 600 Kč občané nad 15 let, 100 Kč děti do 15 let. Lhůta dodání nového pasu je do 30 kalendářních dnů, většinou to může být i o pár dnů dříve.

Pokud to zjistíte více než šest pracovních dnů před cestou, je třeba urychleně jednat a počítat s několika násobně vyšším poplatkem – 4000 korun lidé nad 15 let, 2000 korun děti do 15 let.

V každém případě je také třeba počítat s tím, že pas nelze vydat bez osobní přítomnosti žadatele, u dětí do 15 let musí být osobně přítomen i zákonný zástupce. Je to zdánlivá drobnost, ale než utratíte desetitisíce korun za vysněnou dovolenou, za plavky, plážové či turistické oblečení dle poslední módy, za potápěčské vybavení, fotoaparáty a další zázraky techniky, ujistěte se, že všichni, kdo se mají cesty zúčastnit, mají platný cestovní pas.

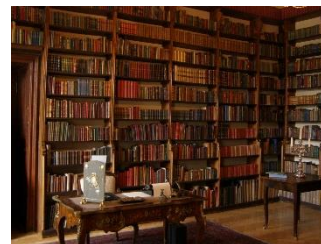
Pokud to tak je – šťastnou cestu!

Zabalte si knihu na dovolenou

Nevím, jak vy, ale největší pohoda na dovolené je podle mě ta, kdy si můžete jen tak ležet a číst si pěknou knihu. A je v podstatě jedno, jestli ležíte na krásné pláži u moře, nebo v trávě u rybníka. Až tedy budete vyrážet na cestu, zabalte si vedle klobouků, plavek a opalovacích krémů i nějaké to parádní čtení.

Trochu o knihovně

K nábytku zcela nepatří. Od stolů, židlí a pohovek se liší už svou povahou. Ač nehybná, nutí nás k tomu, abychom se zvedli ze židle či z křesla a vydali se do její blízkosti. Postáváme před ní. Natahujeme se a krčíme. Někdy si před ní dokonce klekáme, abychom našli knihu, která se podle zákona schválnosti nalézá na nejspodnější polici.

Knihovna má moc a dovede ji využít. Jsou lidé, kteří se chtěli přestěhovat, ale neudělali to. – kvůli knihovně. Jiní chtěli dokonce opustit město, ale stačil pohled na přeplněnou knihovnu a bylo po rozhodnutí. Znam lidí, kteří chtěli odejít se země a emigrovat. Zařídili vše, co bylo nutné, ale když se zadívali na svou knihovnu a představili si, co je čeká, zrušili plány a zůstali doma.

Člověk si namlouvá, že knihovnu vlastní, ale je to iluze. Knihovna vlastní jeho. Ví o rodině, která se rozhodla, že vyřadí a daruje některé ze svých, za mnohá léta nashromážděných knih. Po několik týdnů obcházela svou knihovnu a zkoumala, které knihy to budou. Po dlouhém váhání vybrala šest svazků. Žena odmítla vyřadit knihy, které vybral manžel, a ten nesnesl pomyšlení, že by se obešel bez knih, které vybrala choť. Nakonec usoudili, že těch pár knih už nehraje roli. A nevyřadili nic.

Knihovna klame tělem. Může být z obyčejného dřeva, může se hrbít pod letitým nákladem, ale majitel ji nevnímá jako pouhý kus nábytku. Stůl nebo židli lze lehce nahradit, ale s knihovnou to není možné. Pouhý pohled na ní probouzí vzpomínky.....

(citace části fejetonu Ivana Krause z Lidových novin)

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Proč je důležité třídit staré elektro?

Třídění odpadu je u nás už téměř běžná věc. Víme co se starým papírem, plasty i sklem. Přesto ale mnozí z nás zapomínají při úklidu vyčlenit staré elektro. Spotřebiče přitom obsahují nebezpečné látky jako například rtuť, olovo nebo kadmium. Ty se na klasické skládce uvolňují do půdy, vody a ovzduší a poškozují tím životní prostředí. Pokud ale vhodíte drobné elektro do červených kontejnerů, poputují přímo do recyklační linky, kde se z nich pomocí různých separací získávají původní suroviny a materiály ke znovupoužití.

Věděli jste, že:

- Nejčastěji do červených kontejnerů vyhazujeme varné konvice?
- V uplynulém roce lidé ve třech čtvrtinách případů vhazovali do červených kontejnerů elektro vyrobené před rokem 2005?
- Češi za loňský rok vyhodili v průměru na osobu 1,67 kg elektra? V porovnání s ostatními zeměmi ale nejsme žádní rekordmani. Například v Norsku činí roční zpětný odběr elektrozařízení až 30 kg na osobu.

- Zpětným odběrem jednoho kusu tiskárny dojde ke snížení produkce nebezpečných odpadů o 36 kilogramů? Stejně množství nebezpečného odpadu vyprodukuje za rok 9 domácností.
- Češi používají jeden mobilní telefon v průměru 12 – 18 měsíců?
- Elektronická hračka je nejčastěji vyhazovaným elektrozařízením do smíšeného odpadu a má také největší spotřebu baterií? Tomu odpovídá také fakt, že v domácnostech patří k nejkupovanějším zařízením. Nejméně polovina Čechů koupí elektronickou hračku jednou za rok.
- Zpětným odběrem jedné televize se sníží produkce skleníkových plynů, protože není vyprodukováno 44 kilogramů CO₂? Stejně množství CO₂ vyprodukuje automobil, který ujede vzdálenost mezi Prahou a Ostravou.

Co patří do červených kontejnerů?

- Mobilní telefony, vysílačky, navigace
- Přehrávače mp3, diskmany, rádia
- Notebooky, klávesnice, myši
- Baterie a nabíječky
- Kalkulačky, budíky
- Elektronické hračky, auta na vysílačku, roboti
- Menší kuchyňské spotřebiče jako jsou šlehače, toustovače, mixéry či rychlovarné konvice
- Fény a kulmy, elektrické kartáčky, holící strojky
- Žehličky, ruční vysavače
- Další elektrospotřebiče do velikosti 40 x 50 centimetrů

Jak byl zajištěn sběr elektrozařízení v obci Děpoltovice?

V obci Děpoltovice byl zajištěn sběr 17,00 kg elektrozařízení a tím bylo dosaženo úspory:

0,41 MWh elektrické energie, 1,57 m³ vody, 29,29 litrů ropy, 0,01 primárních surovin, snížení produkce nebezpečného odpadu o 0,33 t, snížení produkce skleníkových plynů o 0,08 t CO₂ekv.

STRÁNKY HASIČŮ

Bezpečné prožití léta

Léto je v plném proudu, děti se dočkaly školních prázdnin a dospělí se těší na zaslouženou dovolenou. I toto odpočinkové období však není bez rizik. Aby nějaká mimořádná událost nenarušila chvíle pohody a nedošlo ke zbytečným újmám na zdraví nebo škodám na majetku, měli bychom i v létě dodržovat základní pravidla bezpečnosti.

Letní měsíce jsou dobou, kdy mají jednotky požární ochrany nadprůměrný počet technických zásahů mj. při otvírání uzavřených prostor a práci na vodě o nichž se krátce zmíním.

Odjezd na dovolenou

V létě je doba dovolených, kdy se ze svých domovů vzdalujeme na delší čas. Před odjezdem na dovolenou bychom neměli zapomenout zkontrolovat, zda máme vypnuté všechny spotřebiče, jestli např. nezůstal zapnutý sporák, vařič či žehlička.

Obzvláště riziková je chladnička. Pokud jí můžeme spolu s mrazákem vyprázdnit, je nejlepší centrální vypnutí. Před opuštěním domácnosti uzavřete hlavní přívody plynu a vody, elektrospotřebiče, u kterých to lze, zcela odpojte z elektrické sítě, v případě

televizoru i z antény. Doporučuje se i vypnutí jističů pro světelný a zásuvkový okruh. Chráníte tak váš majetek před poškozením či úplným zničením v případě úderu blesku nebo prudkého výkyvu napětí v elektrické síti. Zkontrolujte zda jsou vypnuty světla, uzavřeny vodovodní kohoutky, všechna okna důkladně zavřete a zajistíte. Svou domácnost nezapomeňte zabezpečit i proti vloupání.

Pro případ, že by v době naší nepřítomnosti u nás doma přesto došlo k nějaké nemilé příhodě, je dobré se domluvit se sousedem či známým a nechat u něj rezervní klíče. Hasiči tak budou moci rychleji zasáhnout, nebudou se muset dovnitř dostávat násilím a poničit např. vstupní dveře. Pro úplnou jistotu můžete u souseda zanechat i kontakt na místo našeho pobytu, abyste se mohli v případě potřeby urychleně vrátit domů.

Nebezpečí při koupání

V letním období nesmíme opomenout ani nebezpečí, která nás mohou ohrožovat při koupání nebo sjíždění vodních toků. Koneckonců hasiči musí každý rok zasahovat u desítek tragických případů, kdy je třeba vyhledat utonulé osoby.

- ✓ Noční koupání je nebezpečné, neboť za tma snadno dojde ke ztrátě orientace
- ✓ Nikdy neskákejte uhrátí do vody, hrozí nebezpečí srdečního selhání a utonutí
- ✓ Neskákejte do vody, o které nevíte, jak je hluboká nebo zda se pod hladinou neskrývají kameny nebo jiné předměty, nebo je tam příliš mělko
- ✓ Alkohol a koupání skutečně není dobrá kombinace, každoročně jsou hasiči voláni k tragickým utonutím lidí pod vlivem alkoholu.
- ✓ Nepřeceňujte svoje plavecké schopnosti, vždy počítejte např. s možností náhlé změny počasí, podchlazení, svalové křeče apod.
- ✓ Při sjíždění řek a zejména jejich splavů by měla být v loďce zkušená dospělá osoba a děti by měly mít plovací vestu.
- ✓ Dávejte si pozor při pohybu v blízkosti břehů. Mohou být podemleté nebo může dojít k uklouznutí a pádu do vody. Hrozí pak nebezpečí těžkých zranění při nárazech do předmětů pod hladinou, uvíznutí a utonutí ve víru atd.
- ✓ Pokud se někdo začne topit, snažte se mu nejdříve pomoci sami. Pokud na to nestačíte, co nejrychleji přivolejte pomoc z okolí, popř. zavolejte záchranáře. Snažte si co nejlépe zapamatovat místo, odkud nebo kde jste tonoucího naposledy viděli
- ✓ I ve městě mohou číhat podobná nebezpečí. Jedná se především o nejrůznější splavy, vpusti, jímky, studny, odkalovací nádrže čističek, přehrady apod.

Výlet s hasiči

30.června a 1. – 2.července 2017 se uskutečnil již tradiční výlet po „vlastech českých“ s děpoltovickými hasiči, tentokrát směrem na východ – do Dvora Králové nad Labem a okolí. Pohoda, dobrá nálada a počasí „tak akorát“ nás provázely po celé tři dny. Vyjeli jsme přesně v 7:00 hod., pan řidič byl vzorně připraven a tak jízda probíhala bez komplikací. První krátkou zastávkou mělo být pevnostní město Josefov – nebylo! Nepočítali jsme totiž s tím, že se na silnici potkáme s tabulemi „Musíme to opravit“, která nám plánovaný čas na návštěvu Josefova vzala. A tak jsme jeli rovnou do staročeské restaurace „U zubra“, kde jsme načerpali sílu na hlavní program prvního dne návštěvu pivovaru Tambor ve Dvoře Králové. Jedná se o regionální pivovar, který lze charakterizovat podle výstavu piva jako malý. Jeho vznik je datován rokem 2009. První várka piva byla uvařena přesně na den 30 let po té poslední v původním královéhradeckém pivovaru. Pivovar má vlastní studnu, která je hluboká 130 metrů. Prohlídka moderního pivovaru, který ovšem vaří pivo tradičními metodami (což naši pivní znalci mohli potvrdit, neboť díky každoročním výletům jsme pivovarů poznali již hodně – m.j. Krušovice, Bernard, Chodová Planá, Kout, Svijany), trvala asi hodinu. Poté jsme ochutnali jejich nejvíce ceněnou nefiltrovanou jedenáctku. Trochu hořčejší pivo při druhé várce chutnalo všem. Jednu vadu bych pivovaru přece jenom vytkl. Na

turisty nebyl moc připraven, a tak v podnikové prodejně místo suvenýrů byly prázdné regály.

Po návštěvě pivovaru jsme se jeli ubytovat do obce Bílá Třemešná – hotelu Pod Zvičinou. Hotel má dlouhou a zajímavou historii, o kterou se s vámi musím podělit. Historie začíná již v 17. století, kdy zranění vojáci používali vodu z pramene, nacházejícího se za nynějším hotelem k čištění svých ran, které se neuvěřitelně rychle hojily. O 200 let později pak postavil u studánky místní občan, pan Hetfleisch, dřevěnou kapličku a poutníkům zde začal nabízet i občerstvení. V roce 1886 nechal postavit hostinec s osmi pokoji a tak začala dlouhá historie existence výletního místa. Současný stav a rozmístění jednotlivých objektů je výsledkem dostavby dokončené v roce 1910. Ale teď k současnosti – všechny pokoje mají vlastní příslušenství, je zde restaurace a mnoho zařízení pro rekreační aktivitu pro děti i dospělé během pobytu. Pod hotelem je rovněž ministatek s domácími zvířátky. Prostě idyla, když vás ráno místo kohouta probouzí ovčí bekání! Díky pochopení personálu hotelu jsme večer zakončili hraním a zpěvem s heligonkou Toníka Pecha a částí jeho kapely Old Boys. Po snídani jedeme k hlavnímu cíli druhého dne – do ZOO a safari Dvůr Králové. Po vstupu do areálu si zakupujeme vstupenky na Afrika Truck, což jsou speciální vozy, které nás odvezly za zvířaty do Afrického a Lvího safari. Součástí pětakilometrové jízdy byl i odborný poutavý výklad o zvířatech v safari se volně pohybujících. Hlavní atrakcí byl průjezd mezi lvy, kde na rozdíl od ZOO jsou místo lvů za mřížemi návštěvníci. Projížďku, která má trvat 50 minut, jsme si nedobrovolně prodloužili o půl hodiny kvůli poruše vozu, který jel před námi. Díky této neplánované přestávce jsme mohli pozorovat telátko antilopy, které se zatoulalo a hlasitě hledalo svou maminku. Ještě než jsme odjeli dál, maminka své telátko našla a odvedla ho zpět ke stádu. Po ukončení jízdy po safari jsme se vydali na prohlídku ZOO, kde jsme využily obědový čas k tomu, abychom se v areálu zahrady nasytili a napojili. A samozřejmě si především prohlédli africká zvířata zde se nacházející. Jako obvykle většinu z nás zaujali primáti, zejména pak gorily. Někdy je jejich chování až fascinující. No, fascinující...já si všiml jednoho gorilího samce, který dva metry od přihlížejících návštěvníků ležel na zádech, jednu ruku v p.... a druhou rukou svačil mrkev. Prostě „veget“. Návštěva ZOO a safari stála za to!

Abychom své zážitky druhého dne ještě umocnili, první zastávkou byl Kaufland Dvůr Králové (ne abychom si ho prohlédli, ale abychom doplnili případné zásoby) a poté přehrada Les království. Tato přehrada na Labi je dokonalým spojením technického řešení s estetickou stránkou stavby. Přehrada je jednou z nejkrásnějších v celé České republice a proto byla v roce 1964 prohlášena za národní technickou památku. První přípravné práce na přehradě započaly roku 1903 a samotné stavební práce začaly v roce 1910 a trvaly po protažení stavby kvůli první světové válce až do roku 1920. Celkové náklady na vybudování vodního díla činily ve své době 4,7 milionů rakouských korun. Bez přehánění, přehrada rozhodně stojí za vidění.

Po návratu do hotelu byl večer opět náš. Hudba a zpěv (na to už byli zvědaví i místní) ... no a večer se opět trochu protáhl.

Třetím den byl dnem návratu. A byl také dnem kultury. Navštívili jsme Hospital Kuks. Jak nám průvodkyně sdělila, jedná se skutečně o Hospic, zámek byl na druhé straně údolí. V Hospicu dožívali staří váleční veteráni, kteří v něm měli zajištěnu postel, stravu, pivo a kapesné. A měli zakázáno pracovat! Velké překvapení na nás čekalo v tamním kostele. Představila se nám tam část severočeského souboru SOLI DEO, který se specializuje na interpretaci instrumentální a vokální hudby gotické, renesanční a barokní s využitím dobových hudebních nástrojů. Jejich ukázka z období 12. století až do poloviny 18. století byla krásná a s hudbou a zpěvem kupodivu docela blízkou a srozumitelnou. Návštěva Kuksu byla ukončena v tamní lékárně, která je jednou z nejstarších v Evropě. Pány zaujala zejména hlava jednorožce, která visela nad vchodem v lékárně. Jeho roh prý má velmi povzbuzující účinky na potenci. I přes velký zájem několika osob mohu potvrdit, že při našem

odchodu byl roh stále celý! Venku jsme si ještě prohlédli sochy od Matyáše Bernarda Brauna. A protože pod Hospicem rovněž probíhal „Den koní“, bylo kolem Hospicu spousta stánků, které jsme v mezičase stihli obejít. Před cestou domů jsme se ještě posilnili v hospodě Na Sýpce, abychom se spokojením z prožitků uplynulých dní vrátili domů. Celým výletem nás opět spolehlivě provázela jako lék a „udržovač dobré nálady“ lihovina, převážně se švestkovou a hruškovou vůní!

ZA ROK? NASHLEDANOU?

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

Okresní přebor – výsledky jarní fotbalové části sezony 2016/20

24.kolo TJ Děpoltovice – SK Božíčany 4:1
Branky: Pavel Bičaník 2, Karel Hubálek, Jakub Šejna
Rozhodčí: Rudolf Kozák, 121 diváků

25.kolo FK Verušičky – TJ Děpoltovice 4:0
Rozhodčí: Daniel Jaroš, 55 diváků

26.kolo TJ Děpoltovice – TJ Stružná 4:0
Branky: Ondřej Čech 2, Pavel Bičaník, Roman Ruber
Rozhodčí: Petr Vaněček, 48 diváků

Konečná tabulka

1.	TJ Čechie Dalovice	26	21	2	3	111:40	65
2.	TJ Vojkovice	26	20	4	2	102:33	64
3.	TJ Baník Píla	26	19	3	4	135:35	60
4.	TJ Jiskra Březová	26	19	2	5	92:47	59
5.	FK Ajax Kolová	26	18	2	6	90:44	56
6.	TJ FK Nejdek B	26	16	2	8	129:50	50
7.	KSNP Sedlec	26	12	5	9	63:57	41
8.	TJ Slavoj Bečov	26	9	3	14	47:99	30
9.	SK Božíčany	26	8	2	16	57:83	26
10.	FC Nové Hamry	26	7	3	16	70:91	24
11.	FK Verušičky	26	6	1	19	49:125	19
12.	TJ Děpoltovice	26	4	2	20	43:98	14
13.	TJ Sokol Chyšě B	26	3	3	20	44:122	12
14.	TJ Stružná	26	2	2	22	29:137	8

III.A třída – výsledky a program jarní fotbalové části sezony 2016/2017

24.kolo TJ Potůčky – TJ Děpoltovice B
Rozhodčí: Jan Sakač, 41 diváků

25.kolo TJ Děpoltovice B – Sokol Sadov 3:0
Branky: Jakub Šejna 2, Stanislav Bernátek
Rozhodčí: Martin Jakubík, 60 diváků

26.kolo RZ Abertamy – TJ Děpoltovice B 5:1
Branka: Jakub Šejna
Rozhodčí: Martin Jakubík, 65 diváků

27.kolo SK Kyselka – TJ Děpoltovice B 4:0

Rozhodčí: Ladislav Kvasnička, 60 diváků

Konečná tabulka

1.	SK Kyselka	28	19	4	5	94:39	61
2.	Sokol Sadov	28	14	8	6	93:56	50
3.	Sokol Pernink	28	15	2	11	105:75	47
4.	TJ Potůčky	28	13	6	9	93:72	45
5.	RZ Abertamy	28	11	5	12	64:72	38
6	Sokol Hájek	28	8	9	11	49:62	33
.7.	TJ Děpoltovice B	28	9	3	16	61:112	30
8.	TJ Olympie Hroznětín B	28	4	1	23	66:137	13

DĚPOLTOVICE - HISTORIE OBCE

V roce 1930 až 1931 se rada obce rozhodla ke stavbě vodovodního vedení. Zpočátku byl k ní dosti velký odpor, ale již po krátké době každý nazýval tuto stavbu pokrokem. Největší potíž byla s jejím financováním. Parlamentáři různých stran nakonec našli společnou řeč a svým vlivem potřebné finance v Praze sehnali.

Při této stavbě našlo hodně nezaměstnaných práci a mnoho bídy bylo zmírněno. Také povozníci měli z této stavby užitek v podobě vydatného výtěžku. Výdaje stavby byly nakonec sníženy tím, že obce Děpoltovice a Stará Role položily vodovodní roury do stejné trasy. Starorolští z toho měli ještě jednu výhodu – přebytečná voda z děpoltoveckých jímek stékala nazpět do jejich vedení.

Nejvíce práce realizací vodovodního vedení ubylo sedlákům. Zabudováním samonapáječek se ušetřilo nošení vody a navíc – dobytek mohl pít, když měl žízeň. Dříve byl dobytek napájen z potoka, ale také mnoho obyvatel používalo tuto vodu k vaření, pokud jí nebrali ze studní. Hlavní studnou byla tzv. „Františkova studna“. Užitečnou vodu v pivovaru získávali také z potoka. Voda se ve vodárně s jezem čistila a tím byla k užítku. Vodárna stála vedle domu č.p. 20. Někteří rolníci – sedláci i domkaři měli svou vlastní studnu, často s trubkovým vedením do dvora.

V historii obce byly i nešťastné případy, hlavně požáry. Začátkem roku 1890 shořel poplužní dvůr (Meierhof). Všichni se snažili zachránit koně a dva malé oslíky si vzpoměli příliš pozdě, ti uhořeli. Tehdejší kočí oslího spřežení (bylo mu 14 let) a pozdější šafář statku Eduard Regner prý své oslíčky velmi oplakával. V roce 1886 od března do podzimu bylo v obci šest požárů. V roce 1916 a 1925 shořel pokaždé nový dvorní seník při višňové zahradě vždy v říjnu a vždy plný obilí. Dalším požárem v obci před 1. světovou válkou byl seník hospodského Schmidta – Hoinze, který stál podél silnice. Bylo to zchářství, pachatel byl dopaden a odsouzen. Dále vyhořela pekárna Hofmannových. Při následující rekonstrukci byla přestavěna na kavárnu s pohostinstvím. Ve 20. letech vyhořela pila Ernesta Friedla, a to hned dvakrát. Hasiči prý měli co dělat, aby zachránili sousední statek Josefa Friedla. Dále padla za oběť plamenům pekárna Kragl i s obytným domem. Velkým požárem byla také stodola rolníka Rödiga.

2. ledna 1902 přešlo přes obec Děpoltovice silné krupobití, které usmrtilo mnoho koroptví a dokonce i zajíce. Kroupy byly velké jako holubí vejce a zahubily hodně drobné zvěře. Sedláci sbírali koroptve po svazcích a domnívali se, že několik let nebudou vůbec koroptve chytat. Následný rok však byl ale opět velmi plodný. I pro samotné myslivce to zůstalo záhadou.

Roku 1922 se spustila průtrž mračen. Náš způsobilý potůček se během chvíle změnil v divoké peřeje a způsobil mnohé škody. Na výzvu výboru bylo zmobilizováno mnoho

mužů, kteří notný kus koryta vyčistili od nánosů a náplav. Voda se na tři dny převedla do náhradního koryta a po obnově původního se zase vrátila zpět. Se zalesněním velkého dílu lužických niv a rovněž odčerpáním vody vodovodním potrubím, vodní masy polevily a zřídka byl stav vody vyšší.

Katastrofa, na kterou nemohou tehdejší obyvatelé obce zapomenout, byla větrná smršť v roce 1932. Nad Kasperovými poli začal větrný vír a vytvořil se černý hrozivý mrak, který táhl podél Zinnerovy stezky. Převrhl žebříňák se senem. Na silnici mezi poli jelo koňské spřežení s várkou uhlí. Toto spřežení bylo i s vozem vyzdviženo do vzduchu a odneseno o 20 metrů dále na louku. Ovocné stromy podél cesty byly vytrženy z kořenů a neseny do polí. Větrná smršť se však točila dále a v lese začala opět řádit. Během několika minut ležel vysoký les na zemi; v celkové ploše 11 hektarů. Vír pak táhl směrem na Mezirolí, Novou Roli, ovšem to již ztratil svoji sílu. Tři dřevorubecké skupiny pak pracovaly mnoho měsíců, aby dříví z lesa zpracovaly. Povoz s uhlím pak musel být s pomocí mnohých mužů dopraven zase na silnici. Nejprve se na ní odvedli koně, kteří naštěstí zůstali nezraněni. Potom byly z obce přeneseny fošny a zvedače vozů. Vůz se vytočil vzhůru, fošny se pod něj podložily, a tak za pomoci těchto pomůcek skončil na silnici i vůz. Kočí byl v takovém šoku, že nebyl schopen po celou dobu přiložit ruku k dílu.

O našem kostele

Děpoltovice patřily až do roku 1434 k farní obci Hroznětín. Dále víme, že od roku 1489 až do roku 1577 patřila obec k nejdecké farnosti. V tuto dobu byly Děpoltovice dokonce celé protestantské. Hrabě Lorenz Schlick zde dokonce ustanovil protestantského kněze. V r. 1624 byli protestantští kněží z naší oblasti vyhnáni. Lidé zase museli přijmout katolickou víru nebo emigrovat. Z Karlových Varů se tehdy

vystěhoval evangelický farář Mathes Rebhuhn a z Ostrova Farář Rabenstein i se svými věřícími. Emigranti z Ostrova, Lokte a Karlových Varů se ponejvíce stáhli so Míšně a Norimberku. Katolický farář z Nejdku měl na starosti více kostelů a nemohl všechno dělat sám. Pomáhal mu proto školní mistr, např. se zvoněním modlitebních hodin, křtinami a vedením procesí. Později Děpoltovice opět připadly farní obci Hroznětín a farská pole byla prodána. Byla tam dlouhá cesta a

náboženské hodiny často odpadly. Pro obec bylo blahodárným činem, když císařovna Marie Terezie (1717 – 1780) nechala zřídit v r. 1775 vlastní kaplanství. Byla o to požádána tehdejší vlastníci panství v Ostrově – markraběnkou Elizabetou Augustou z Badenu. Fara sv. Michaela byla nejdříve filiálkou Hroznětína a v r. 1775 se proměnila na lokálii.

Z protestantské doby pocházel jeden kostelíček vystavěný z hlíny. Ten byl 4. dubna 1786 zbořen. Při bourání se našla pod sakristií hrobka, ve které stála cínová rakev s nápisy, ze kterých se dalo vyčíst, že tu byla pohřbena hraběnka Anna Maria Schlicková.

29. září 1786 (den Michaela) byl zasvěcen nový pobožný dům. Náš kostel tedy stojí 231 let. V roce 1856 se stala obec Děpoltovice vlastní farní obcí. Udržovatelem našeho kostela a farní budovy byl patronátní úřad v Ostrově. Ten byl státní. Pole a louky, které farnosti patřily, se po 1. světové válce levně prodaly nájemcům. Povinnosti kostela v Děpoltovicích bylo zase zachovat kostel v Sedleci (kostel sv. Anny). Správa statku v Děpoltovicích sňala z kostela tuto povinnost a o údržbu kostela se starala sama. K farnímu obvodu v Děpoltovicích patří Lužec, Fojtov a Smolné Pece. Během 1. světové války byl odmontován kostelní zvon a použit ve zbrojařském průmyslu. Ve 20. letech byl zhotoven nový zvon, a tak byl stav zvonů opět úplný – úmrlčí zvon, polední zvon a malý umíráček. Při slavnostních příležitostech zvonily oba velké zvony spolu. Vrcholem kostelního života bylo Zmrtvýchstání Krista a Slavnost Božího těla. Rámec těmto slavnostním dnům dával spolek vojenských veteránů, tehdy s černým

kloboukem a štětkou peří, zlaté lesklé knoflíky a černožlutá, bohatě zdobená vlajka se zlatými třásněmi a dobrovolní hasiči se zářícími helmami a vším v lesku. V předu vždy kráčela vojensky uniformovaná hudební kapela. Ostatní honorace byla ve vycházkovém oděvu – páni v žaketu a s cylindrem. Nebesa byla nesena uniformovanými osobami, pod nimi duchovní s nejsvětějším. Na Slavnost Božího těla korunoval průvod houf děvčat bíle oblečených s košíčky plnými květin, kterými posypávaly celou cestu.

Až do druhé poloviny 18. století vedli katolické farní úřady matriky podle předpisů tridentinského koncilu jako kostelní záležitost. Za císařovny Marie Terezie byly vypuštěny nové předpisy o vedení matriky. Tato byla sice ponechána katolickým farním úřadům, ale ty se měly nyní držet jen předpisů a směrnic vydaných státem a byly také v tomto směru podřízeny dozoru státních úřadů. Faráři proto měli vzhledem k vedení matrik charakter státních orgánů. Vedení kostelních knih bylo úlohou všech farských úřadů.

(Kostel sv. Michaela byl postaven na místě staršího renesančního kostela karlovarským stavitelem Josephem Seifertem v pozdně barokním slohu)

(pokračování příště)

STRÁNKY DĚTEM

Báje a pověsti Karlovarska z doby nové

Nadlesní a skřítki

Nedaleko Hazlova pod starým královským hradem Ostrohem, který se kdysi hrdě tyčival na strmé skále, žil svého času v myslivně bohatý nadlesní. Jak byl zazobaný, tak ho nikdo neměl rád. Hajní i polesní, kteří mu byli podřízeni, raději před ním uhnuli z cesty. A běda, když nadlesní nachytl babku na klestí či na šiškách! To pak musela celou nůši na místě vyklopit a byla ráda, že se tím všechno odbylo. Nejhůře si však nadlesní vedl při robotě v lese, ať již se kácely stromy, vyřezávala tyčkovina nebo se vysazovaly semenáčky. Na každého křičel, každému nadával a kolik holí o sehnutá záda přerazil, žádný nespočítal.

Nadarmo proto lidé naříkali, že jej za takové krobiánství musí stihnout Boží trest, je-li na světě vůbec nějaká spravedlnost.

Inu, nebyl to zrovna trest Boží. Fořt tak dlouho škulil krejcar ke krejcaru, zlatku ke zlatce, až si našel na veliký statek. Pozemky koupil lacino od chebského panstva, myslivně dal vale a už se těšil, jakého bude dělat v Hazlově pána.

Ale ouha! Jestliže se fořta obávali lidé, nebáli se ho trpaslíci, kteří žili v úkrytu u potoka za vsí, hned vedle pozemku, kde měl dvůr stát. Tihle pidimužáci ovšem nebyli nijak zlí. Měli jenom rádi spravedlnost a hodné lidi. Ale musím na ně prozradit, že bývali hrozně zapomnětliví. Z Hazlova si půjčovali kdeco, od vajíčka až po motyku. Na oplátku hlídali vesničanům děti, nosili z lesa borůvky, maliny i houby, a někdy dokonce i med od lesních včel.

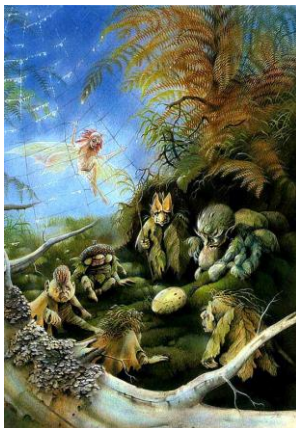
Se zlým surovcem fořtem však nechtěli mít pranic společného. To by tak hrálo, dostat jej za souseda! Víte, jak to provedli?

Všechno, co nadlesní dal přes den na novém dvoře vybudovat, mu v noci prostě zbourali. Nadlesní se sice zprvu domníval, že zdivo bylo postaveno nedbale a spadlo samo. Láteřil tedy na zedníky, kudy chodil, jenže brzy se přesvědčil, že pracují poctivě. Až když se mu celá vesnice potají smála a on polovinu svých zlatek rozkutálel, přišel té věci jednou v noci na kloub.

„Postřílím vás všechny jako veverka!“ zahromoval strašně, sotva pidimužáci konečně spatřil, a hned také běžel pro pušku. Celý zadýchaný se přihnul zpátky, zamířil na toho, který byl nejbliž, zmáčkl kohoutek, a nic... žádná kule nevyšla!

Zbytečně se nadlesní vztekal a láteřil, trpaslíci mu v noci bourali zeď dál jakoby nic a ze vsi za potokem bylo slyšet smích jejích obyvatel.

Hned příštího jitra proto všechny práce zastavil a vydal se po lesních cestách k Aši. Do města však nešel. Pustil se potoka a zanedlouho už bušil která tu stála, div je nerozbil. okénka rozcuhaná babizna a nebyl, panáčku. Už snad moje „Právě že potřebuji,“ zavrčel dalších řečí vysypal z měšce Chvilí pozoroval, jak se bábiny potom jí vypověděl všechno „Takže ty nevíš, jak se zaskřehotala stará. „V tom je drahá, ale když mi nabízíš svého kocoura Kuby. Ten má za svýma špičatýma ušima, abys věděl!“

uzoučkou pěšinou podél na dveře zchátralé chatrče, Po chvílce vykoukla z jediného hned spustila: „Dlouho jsi tady rady nepotřebuješ?“

fořt, vešel dovnitř a bez peníze na rozviklaný stůl. krhavé oči chtivě blýskají, a své trápení.

trpaslíků vůbec zbavit?“ opravdu dobrá rada tuze takovou odměnu, zeptám se totiž všechnu moudrost světa

Nadlesnímu se sice zdálo divné, že kocour ví víc než babice sama, ale ani necekl, když Kubu začala drbat pod krkem, aby předl a vyložil jí tak svoje kočičí moudrosti. Kocourovi se to drbání dlouho nelíbilo, nebo v každém případě byla jeho rada jen velice krátká. Za chvílku se totiž bábě vytrhl, mrskl ocasem a pyšně odkráčel ke svému vyhrátému pelišku na peci.

„Povídal, že si musíš opatřit co největší zvon, poněvadž trpaslíci zvonění nesnášejí.“ Pravila důrazně stará. „Tak se podle toho zaříd!“ A než bys řekl švec, shrnula zlatky na stole do usmolené suknice a nadlesní už zase putoval k Hazlovu.

A několik dní si zvon skutečně opatřil. Dal ho zavěsit na silný trám uprostřed stavby a čekal s provazem v ruce, až přijde půlnoc a s ní i trpaslíci, aby zvon jaksepatří rozhoupal.

Pidimužáci se vskutku objevili, celí zvědaví, co nového na ně fořt přichystal. Za chvílku se vyšplhali na lešení, zvědavě osahávali čepec, korunu i srdce podivného předmětu, a když jich bylo nahoře nejvíc, začal nadlesní vyzvánět. To byla mela!

Za srdceryvného pištění padali skřítkci na všechny strany, jeden přes druhého, a dlaněmi si zděšeně zakrývali ouška. Fořt se tomu zlomyslně smál a zvonil a zvonil, dokud poslední ze skřítků nezmizel v nočních tmách. Potom si pod zvon spokojeně sedl, opřel se zády o lešení a čekal, zda se přece jen některý z nich nevrátí.

Byla teplá a tichá letní noc. Z nedaleké louky se nesla vůně sena, sem tam se míhala svatojánská světýlka a potok bublal, jako když bábín černý kocour přede. Jaký tedy div, že nadlesní po nějaká době usnul a chrápal a chrápal, jako když hrnce vozí.

Právě na to pidimužáci čekali. Potichu, potichounku se ještě jednou vydrápali na lešení i na trám a ještě tišeji začali co nejušilovněji přeřezávat silný řemen, na kterém zvon visel. Povedlo se jim to!

Než se nadlesní mohl vůbec vzpamatovat, ocitl se pod železnou bání jako v rakvi, takže ani jeho hromování venku slyšet nebylo. A potom se trpaslíci chytli za ruce a tancovali a zpívali kolem zvonu až do rozednění. A když slunce bylo vysoko na obloze, ztratili se jako myšky, aby Hazlovští mohli jejich nepřítele z nedobrovolného vězení konečně vysvobodit.

Když ani se zvonem fořt u skřítků nepochodil, dovtípil se, že mu v Hazlově pšenka nepokvete. Tak raději odtud navždycky odešel. Anebo se možná polepšil, aby tu mohl zůstat, jak tvrdí někteří.

Citováno z knihy Vladimíra Hulpacha „Báje a pověsti z Čech a Moravy - Karlovarsko

RÚZNÉ

Švejk v knize Jaroslava Haška o jednom starostovi říká:

Ten starosta vždycky končil každou schůzi slovy: "Sbohem, pánové, jsme členy jedné vobce a jde to s náma s kopce."

Nebyl jsem na posledním zasedání zastupitelstva obce (byl jsem řádně omluven), ale náš pan starosta určitě končil toto zasedání slovy:

Nashledanou, vážení občané, jsme členy jedné vesnice, není to zas tak špatné a **užijte si krásné léto co nejvíce!**

